Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (девети състав)

16 май 2019 година*

„Обществени поръчки за услуги — Процедура за възлагане на обществени поръчки — Рамков договор за доставка на услуги — Услуги в полза на трети държави, които се ползват от външната помощ на Съюза — Отхвърляне на офертата на един оферент и възлагане на поръчката на други оференти — Твърдения за тежко професионално нарушение спрямо един оферент — Липса на окончателно съдебно решение или на окончателно административно решение, с което се установява тежко професионално нарушение — Условия за сезиране на експертната комисия, посочена в член 108 от Финансовия регламент — Оферти с необичайно ниски цени — Задължение за мотивиране — Вземане предвид на писмо, изпратено от възлагащия орган след подаване на жалбата по съдебен ред — Право на ефективни правни средства за защита — Изчаквателен срок за обжалване на решението за възлагане — Равно третиране — Принцип на недопускане на дискриминация — Членове 105a, 106, 108, 113 и 118 от Финансовия регламент — Извъндоговорна отговорност“

По дело T-228/18

Transtec, установено в Брюксел (Белгия), за което се явяват L. Levi и N. Flandin, адвокати,

жалбоподател,

срещу

Европейска комисия, за която се явяват A. Aresu и J. Estrada de Solà, в качеството на представители,

ответник,

с предмет, от една страна, искане на основание член 263 ДФЕС за отмяна на решението на Комисията от 26 март 2018 г. за отхвърляне на офертата, подадена от консорциума, на когото жалбоподателят е бил водещият изпълнител за лот № 3 в рамките на процедурата за възлагане на обществена поръчка EuropeAid/138778/DH/SER/Multi, озаглавена „Рамков договор за услуги за изпълнение на външната помощ (FWC SIEA 2018) 2017/S“, и за възлагане на поръчката на други оференти, и от друга страна, искане на основание член 268 ДФЕС за обезщетение на вредите, които жалбоподателят твърди, че е претърпял в резултат на отхвърлянето,

ОБЩИЯТ СЪД (девети състав),

състоящ се от: S. Gervasoni, председател, L. Madise и R. da Silva Passos (докладчик), съдии,

секретар: M. Marescaux, администратор,

* Език на производството: френски.

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 13 февруари 2019 г.,

постанови настоящото

Решение [1]

Обстоятелствата по спора

[...]

Производството и исканията на страните

18 Исковата молба е подадена в секретариата на Общия съд на 5 април 2018 г., придружена от отделна писмена молба за изключване на някои данни от обществено достъпната информация.

19 С отделна молба, подадена в секретариата на Общия съд същия ден и заведена под номер T-228/18 R, жалбоподателят иска на основание на членове 278 ДФЕС и 279 ДФЕС да бъдат постановени временни мерки, като в молбата по същество той настоява председателят на Общия съд да спре изпълнението на обжалваното решение или да разпореди на Комисията временно да го включи с консорциума, чийто водещ изпълнител е бил той, сред оферентите, на които е възложена обществената поръчка за лот № 3.

20 С определение от 17 май 2018 г., Transtec/Комисия (T-228/18 R, непубликувано, EU:T:2018:281), председателят на Общия съд отхвърля молбата за допускане на обезпечение и не се произнася по съдебните разноски. В резултат на това определение Комисията започва процедурата за подписването на десетте рамкови договори във връзка с лот № 3.

21 Междувременно с писмо от 26 април 2018 г. на основание на член 84, параграф 1 и на член 85, параграф 3 от Процедурния правилник на Общия съд жалбоподателят въвежда ново основание и прави доказателствено искане. Същия ден с отделна писмена молба жалбоподателят иска в съответствие с член 66 от Процедурния правилник съдържанието на някои документи, приложени към писмото от 26 април 2018 г., да не бъде цитирано в документите по настоящото дело, до които е предоставен обществен достъп.

22 На 18 юни 2018 г. Комисията представя писмената си защита, в която излага и становището си по доказателственото искане и по новото основание, направени от жалбоподателя.

23 На 4 септември 2018 г. жалбоподателят депозира репликата.

24 На 17 октомври 2018 г. Комисията депозира дупликата.

25 По предложение на съдията докладчик Общият съд (девети състав) решава да започне устната фаза на производството.

26 Устните състезания и отговорите на страните на поставените от Общия съд въпроси са изслушани в съдебното заседание, проведено на 13 февруари 2019 г.

1 Възпроизвеждат се само точките от настоящото решение, които Общият съд счита за уместно да публикува.

27 Жалбоподателят иска от Общия съд:

– да отмени обжалваното решение,

– да разпореди представяне на определени документи като процесуално-организационни действия,

– да осъди Комисията да изплати обезщетение за претърпените от жалбоподателя вреди,

– да осъди Комисията да заплати всички съдебни разноски.

28 Комисията иска от Общия съд:

– да отхвърли жалбата за отмяна,

– да отхвърли искането за обезщетение, ако го счете за допълнително, или да го обяви за недопустимо, ако го приеме за самостоятелно,

– да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски, включително тези по обезпечителното производство.

29 Комисията смята също, че вече не се налага да вземе отношение по искането за извършване на процесуално-организационни действия, тъй като то има същия предмет като писмото от 27 март 2018 г., на което било отговорено с писмото от 13 април 2018 г.

От правна страна

[…]

По същество

По искането за отмяна

[…]

– По първото основание

42 Според жалбоподателя Комисията не е взела предвид член 106, параграф 2 от Финансовия регламент и точка 4 от указанията за оферентите, която препраща към точка 2.3.3 от Практическото ръководство за договорните процедури в областта на външната дейност на Европейския съюз, чиито разпоредби са подобни на член 106, параграф 2 от Финансовия регламент, тъй като не е отстранила един от оферентите, на които е възложена обществената поръчка. Според жалбоподателя възлагащият орган е длъжен, когато в хода на процедурата за възлагане на обществена поръчка е уведомен за предполагаемо тежко професионално нарушение, извършено от оферент, да провери информацията в това отношение и ако сериозното нарушение бъде установено в достатъчна степен от правна страна — да отстрани въпросния оферент от процедурата.

43 В конкретния случай въпросното дружество, на което е възложена обществената поръчка, е било разследвано от британските органи „във връзка със закононарушения и съмнителни практики при обществени поръчки“.

44 В подкрепа на твърденията си жалбоподателят представя три документа, за които вече е съобщил на Комисията, а именно извадка от блога на екипа „Медии“ към Department for International Development (DFID, министерство на международното развитие, Обединено кралство) на правителството на Обединеното кралство, и два отговора на министри на въпроси на народни представители от парламента на Обединеното кралство, от които става ясно, че DFID и Foreign and Commonwealth Office (FCO, министерство на външните работи и по въпросите на Британската общност, Обединено кралство) не са сключвали повече нови договори с посоченото дружество, на което е възложена обществената поръчка. Въз основа на информацията, съдържаща се в тези документи, и на разследване на британските органи през 2017 г. британските органи не са сключили нов договор с това дружество.

45 Жалбоподателят поддържа, че от документите, посочени в точка 44 по-горе, става ясно, че когато посоченото дружество, на което е възложена обществената поръчка, е попълвало формуляра за клетвена декларация относно критериите за отстраняване и подбор, включен в документацията за обществената поръчка и предвиден в точка 4 от указанията за оферентите, то е пропуснало да спомене факта, че е било разследвано от британските органи. Според жалбоподателя този пропуск може да бъде разглеждан като подвеждаща декларация, доколкото Комисията, като е приела клетвената му декларация и като не е отстранила от поръчката консорциума, в който участва това дружество, е нарушила точка 4 от указанията за оферентите и член 106 от Финансовия регламент.

46 Комисията оспорва доводите на жалбоподателя.

47 На първо място, следва да се припомни, че съгласно член 106, параграф 1, буква в) от Финансовия регламент „възлагащите органи отстраняват икономически оператор от участие в процедури за възлагане, уредени с настоящия регламент, когато е установено с окончателно съдебно решение или окончателно административно решение, че икономическият оператор е виновен за тежко професионално нарушение, като е нарушил приложимите законови или подзаконови разпоредби или етични стандарти на професията, към която принадлежи, или като е имал неправомерно поведение, което се отразява върху професионалната му благонадеждност, когато това поведение показва умисъл или груба небрежност“.

48 В конкретния случай страните са постигнали съгласие в хода на съдебното заседание, че към момента на въпросната процедура за възлагане на обществена поръчка не е било налице никакво окончателно съдебно решение или окончателно административно решение по смисъла на член 106, параграф 1, буква в) от Финансовия регламент, що се отнася до дружеството, на което е възложена поръчката.

49 Второ, в член 106, параграф 2, първа алинея от Финансовия регламент е уточнено, че „[п]ри липса на окончателно съдебно решение или евентуално на окончателно административно решение в случаите по параграф 1, буква в), […], възлагащият орган отстранява икономически оператор въз основа на предварителна правна квалификация на поведението, посочено […], като се вземат предвид установените факти или други констатации, съдържащи се в препоръката на експертната комисия, посочена в член 108“.

50 В този смисъл, по отношение на комисията, посочена в член 108 от Финансовия регламент, озаглавен „Система за ранно откриване и отстраняване“, е необходимо да се припомни съдържанието на член 105а от същия регламент, озаглавен „Защита на финансовите интереси на Съюза посредством откриване на рисковете и налагане на административни санкции“.

51 В член 105а, параграф 1, първа алинея от Финансовия регламент се посочва, че „с цел защитата на финансовите интереси на Съюза Комисията създава и прилага система за ранно откриване и отстраняване“. Съгласно член 105а, параграф 1, втора алинея от Финансовия регламент целта на тази система е да се улесни: „а) ранното откриване на рисковете, които заплашват финансовите

интереси на Съюза“, и „б) отстраняването на икономически оператор, който се намира в едно от положенията за отстраняване, изброени в член 106, параграф 1“. В член 105а, параграф 2, втора алинея от Финансовия регламент се уточнява, че „в случаите, посочени в член 106, параграф 2, възлагащият орган отнася случая до експертната комисия, посочена в член 108, за да осигури централизирана оценка на тези положения, и че „когато е необходимо, възлагащият орган взема решението си въз основа на предварителна правна квалификация, като взема предвид препоръката на експертната комисия“.

52 По отношение на сезирането на експертната комисия, посочена в член 108 от Финансовия регламент, от параграф 2, букви б) и в) от тази разпоредба следва, че в случай на предполагаемо тежко професионално нарушение, нередност, измама, корупция или тежко нарушение на поръчката, бързото разкриване на рисковете, които застрашават финансовите интереси на Съюза, както е посочено в член 105а, параграф 1, буква а) от същия регламент, се основава на предоставянето на информация на Комисията от разпоредител с бюджетни кредити на Комисията, европейски орган, създаден от Комисията, или изпълнителна агенция, или от институция, орган или агенция на Съюза.

53 От всички посочени по-горе разпоредби следва, че при липса на окончателно съдебно решение или на окончателно административно решение относно даден оферент, възлагащият орган трябва, когато разполага с достатъчно улики, за да презюмира, че оферентът е виновен, по-специално за извършването на тежко професионално нарушение, да отнесе въпроса до експертната комисия, посочена в член 108 от Финансовия регламент, за да издаде тя препоръка, съдържаща, когато е необходимо, предварителна правна квалификация на спорните факти.

54 В това отношение, противно на твърдяното от Комисията в хода на съдебното заседание, сезирането на експертната комисия, посочена в член 108 от Финансовия регламент, въз основа на член 106, параграф 2, първа алинея от същия регламент не предполага издадено преди това съдебно или административно решение. Съгласно член 105а, параграф 2 от Финансовия регламент във връзка с член 106, параграф 2, първа алинея от същия регламент възлагащият орган отнася въпроса до тази експертна комисия при липса на такова съдебно или административно решение, ако установи, че евентуална финансова нередност, предвидена по-специално в член 106, параграф 1, буква в) от Финансовия регламент, може да създаде „рискове, които застрашават финансовите интереси на Съюза“ по смисъла на член 105а, параграф 1, втора алинея, буква а) от въпросния регламент. Това е целта на системата за ранно откриване и отстраняване. Възлагащият орган трябва обаче да прецени, преди да отнесе въпроса до експертната комисия, посочена в член 108 от Финансовия регламент, дали съществува такъв риск и евентуално дали той може да застраши финансовите интереси на Съюза.

55 Така на този етап следва да се провери дали Комисията, в качеството си на възлагащ орган, е трябвало при обстоятелствата по настоящото дело да отнесе въпроса до експертната комисия, посочена в член 108 от Финансовия регламент, тъй като е могла да приеме, че разполага с достатъчно улики, според които действията на посоченото дружество, на което е възложена обществената поръчка, са могли да представляват тежко професионално нарушение, застрашаващо финансовите интереси на Съюза, както по същество твърди жалбоподателят.

56 В това отношение документите, приети за допустими, които жалбоподателят е представил, за да докаже, че въпросното дружество, на което е възложена обществената поръчка, е било разследвано от британските органи „във връзка със закононарушения и съмнителни практики при обществени поръчки“, са посочените в точка 44 по-горе, а именно извлечение от блога на екипа „Медии“ към DFID и два отговора на министри на въпроси, поставени от народните представители от парламента на Обединеното кралство.

57 От една страна, в извлечението от блога на екипа „Медии“ към DFID от 4 декември 2017 г. е отбелязано, че през декември 2016 г. за въпросното дружество, на което е възложена обществената поръчка, е имало твърдения, че е фалшифицирало оферти до IDC и че е използвало неправомерно получени документи на DFID. В извлечението се посочва, че след тази дата въпросното дружество, на което е възложена обществената поръчка, доброволно се е оттеглило от процедурите за възлагане на обществени поръчки, проведени от DFID. От друга страна, от отговорите на министрите от 13 септември и от 13 декември 2017 г. става ясно съответно, че от март 2017 г. DFID не е възлагало обществена поръчка на въпросното дружество, на което е възложена обществената поръчка, и че през 2017 г. FCO не му е възложило обществена поръчка.

58 Както подчертава Комисията обаче, в тези документи се посочва единствено фактът, че въпросното дружество, на което е възложена обществената поръчка, е било предмет на „твърдения“, произходът на които не е уточнен, относно нередности при възлагането на обществени поръчки в Обединеното кралство, без допълнително уточняване на обстоятелствата, при които са възникнали посочените нередности.

59 Така документите, представени от жалбоподателя в подкрепа на първото му основание, не са достатъчни, за да се установи, че действията на въпросното дружество, на което е възложена обществената поръчка, са можели да представляват тежко професионално нарушение, засягащо финансовите интереси на Съюза. От това следва, че при конкретните обстоятелства по настоящото дело Комисията не е била длъжна да отнесе въпроса до експертната комисия, посочена в член 108 от Финансовия регламент, така че не може да се приеме, че е нарушила член 106, параграф 2, първа алинея от Финансовия регламент.

60 На трето място, представените от жалбоподателя документи не доказват също, че подадената от дружеството, на което е възложена обществената поръчка, клетвена декларация е била подвеждаща. В това отношение следва да се отбележи, че в точка 4 от указанията за оферентите се предвижда, че всички оференти трябва, от една страна, да подпишат клетвена декларация, с която удостоверяват, че не се намират в положение на отстраняване, посочено в член 2.3.3 от Практическото ръководство за договорните процедури в областта на външната дейност на Европейския съюз, а от друга страна, да представят доказателства, че нито един от критериите за отстраняване не е приложим спрямо тях. От прегледа на списъка в точка I, буква ж), подточка ii) от формуляра за клетвената декларация обаче е видно, че съдържащите се в нея критерии за отстраняване по същество са идентични с критериите, посочени в член 106, параграф 2, четвърта алинея от Финансовия регламент. Следователно посоченият списък и точка 4 от указанията за оферентите трябва да се разглеждат в светлината на член 106, параграф 2, четвърта алинея от Финансовия регламент.

61 По отношение на член 106, параграф 2 от Финансовия регламент, при положение че четвъртата алинея препраща към първата алинея, двете алинеи следва да се разглеждат заедно. В това отношение, както бе посочено в точка 59 по-горе, в случая Комисията не е била длъжна съгласно член 106, параграф 2, първа алинея от Финансовия регламент да отнесе въпроса до експертната комисия, посочена в член 108 от същия регламент. По този начин жалбоподателят не е установил, че като е приела клетвената декларация, подписана от дружеството, на което е възложена обществената поръчка, Комисията е нарушила точка 4 от указанията за оферентите във връзка с член 106, параграф 2 от Финансовия регламент.

62 С оглед на всички посочени по-горе съображения първото основание трябва да бъде отхвърлено по същество.

[…]

– По третото основание

89 Жалбоподателят твърди, че с обжалваното решение Комисията само го е уведомила, че не е постигнал най-доброто съотношение качество—цена по отношение на лот № 3 и му е изпратила под формата на таблица оценките, присъдени на оферентите, на които е възложена обществената поръчка. Обжалваното решение обаче не съдържа според жалбоподателя никакво обяснение относно системата, по която са изчислени присъдените му оценки. Следователно Комисията не е изпълнила задължението си за мотивиране и не е взела предвид член 113, параграф 2 от Финансовия регламент и член 161, параграф 1 от Регламента за прилагане.

90 Комисията оспорва тези доводи.

91 Съгласно член 41, параграф 2, буква в) от Хартата администрацията има задължението да мотивира своите решения. Според установената съдебна практика това задължение за мотивиране означава, че в съответствие с член 296, втора алинея ДФЕС издаващият даден акт трябва да изложи ясно и недвусмислено своите съображения в подкрепа на акта, така че, от една страна, да се даде възможност на заинтересованите лица да се запознаят с основанията за взетата мярка, за да предявят правата си, и от друга страна, да се даде възможност на съда да упражни своя контрол (решения от 25 февруари 2003 г., Strabag Benelux/Съвет, T-183/00, EU:T:2003:36, т. 55, от 24 април 2013 г., Evropaïki Dynamiki/Комисия, T-32/08, непубликувано, EU:T:2013:213, т. 37 и от 28 юни 2016 г., AF Steelcase/EUIPO, T-652/14, непубликувано, EU:T:2016:370, т. 43).

92 Освен това изискването за мотивиране следва да се преценява в зависимост от обстоятелствата в конкретния случай, по-специално в зависимост от съдържанието на акта, от естеството на изложените мотиви и от интереса, който адресатите или други лица, засегнати пряко и лично от акта, могат да имат от получаване на разяснения. Не се изисква мотивите да уточняват всички относими фактически и правни обстоятелства, доколкото въпросът дали мотивите на определен акт отговарят на изискванията на член 296 ДФЕС следва да се преценява с оглед не само на текста, но и на контекста, както и на съвкупността от правни норми, уреждащи съответната материя (решения от 29 септември 2011 г., Elf Aquitaine/Комисия, C-521/09 P, EU:C:2011:620, т. 150 и от 11 юли 2013 г., Ziegler/Комисия, C-439/11 P, EU:C:2013:513, т. 116).

93 По отношение на договорите за обществени поръчки, сключени от институциите на Съюза, от една страна, в член 113, параграф 2 от Финансовия регламент се предвижда, че възлагащият орган съобщава на всеки отхвърлен оферент мотивите за отхвърляне на офертата му. От друга страна, съгласно член 113, параграф 3, първа алинея, буква а) възлагащият орган уведомява всеки оферент, който не отговаря на критериите за отстраняване и изпълнява критериите за подбор и който е отправил писмено искане, за характеристиките и сравнителните предимства на спечелилата оферта, както и за името на оферента, на когото е възложена поръчката. В този смисъл в член 161, параграф 2 от Регламента за прилагане се уточнява, че „възлагащият орган съобщава информацията, предвидена в член 113, параграф 3 от Финансовия регламент, възможно най-скоро и при всички случаи в срок от 15 дни от получаването на писмено искане“.

94 Член 113, параграфи 2 и 3 от Финансовия регламент и член 161, параграф 2 от Регламента за прилагане предвиждат следователно мотивиране на два етапа по отношение на отхвърлените оференти. Най-напред възлагащият орган съобщава на всички неуспели оференти, че офертата им е отхвърлена, и мотивите за това. Тези мотиви могат да бъдат кратки с оглед на възможността отхвърленият оферент да поиска по-точни мотиви. На следващо място същите разпоредби предвиждат, че при писмено искане от страна на отстранен оферент, който не отговаря на нито един критерий за отстраняване и изпълнява критериите за подбор, възлагащият орган съобщава възможно най-бързо, но не по-късно от петнадесет дни след получаване на искането, характеристиките и сравнителните предимства на спечелилата оферта,

както и името на оферента, на когото е възложена поръчката (вж. решение от 26 април 2018 г., European Dynamics Luxembourg и Evropaïki Dynamiki/Комисия, T-752/15, непубликувано, EU:T:2018:233, т. 27 и цитираната съдебна практика).

95 В това отношение не може да се изисква от Комисията да съобщава на оферент, чиято оферта е отхвърлена, от една страна, освен мотивите за отхвърлянето ѝ, подробно резюме за начина, по който е отчетена всяка подробност от неговата оферта при оценяването ѝ, и от друга страна, при съобщаването на характеристиките и сравнителните предимства на спечелилата оферта — подробен сравнителен анализ на последната и на офертата на отхвърления оферент (вж. решение от 4 октомври 2012 г., Evropaïki Dynamiki/Комисия, C-629/11 P, непубликувано, EU:C:2012:617, т. 21 и цитираната съдебна практика). Освен това възлагащият орган не е длъжен при писмено искане от отстранен оферент да му предоставя пълен препис от доклада за оценка (вж. решение от 4 октомври 2012 г., Evropaïki Dynamiki/Комисия, C-629/11 P, непубликувано, EU:C:2012:617, т. 22 и цитираната съдебна практика).

96 Накрая е важно е да се подчертае, че по принцип изпълнението на задължението за мотивиране трябва да се преценява в зависимост от информацията, с която разполага жалбоподателят към момента на подаване на жалбата (вж. в този смисъл решение от 13 декември 2013 г., European Dynamics Luxembourg и Evropaïki Dynamiki/Комисия, T-165/12, EU:T:2013:646, т. 65 и цитираната съдебна практика).

97 В конкретния случай към момента на подаване на жалбата на 5 април 2018 г. жалбоподателят е имал на разположение само обжалваното решение от 26 март 2018 г. като документ, издаден от възлагащия орган и съдържащ информация относно отхвърлянето на неговата оферта и възлагането на поръчката на други оференти, както и имената на тези оференти.

98 Ето защо действително според съдебната практика, припомнена в точка 96 по-горе, именно въз основа на това решение следва да се прецени дали Комисията е изпълнила задължението си за мотивиране.

99 Едновременно с това обаче е вярно, че законодателят е предвидил, що се отнася до мотивите на решението на възлагащия орган да отхвърли дадена оферта и да възложи обществената поръчка на друг оферент, че те могат да се направят на два етапа, като най-напред се представи кратко резюме на мотивите за отхвърляне на офертата, а след това, в срок от петнадесет дни след изричното искане на отхвърления оферент — описание на характеристиките и относителните предимства на спечелилата оферта, както и името на оферента, на когото е възложена поръчката (вж. т. 94 по-горе).

100 В конкретния случай с писмото си от 27 март 2018 г. жалбоподателят е поискал от Комисията да му съобщи именно характеристиките и относителните предимства на офертите на десетте оферента, на които е възложена поръчката. Комисията е отговорила на искането на жалбоподателя в хода на настоящото производство с писмо от 13 април 2018 г.

101 От една страна, обаче е важно да се отбележи, че жалбоподателят е подал настоящата жалба на 5 април 2018 г., т.е. преди изтичането на петнадесетдневния срок, предоставен на Комисията, за да отговори на писмото от 27 март 2018 г.

102 От друга страна, на 26 април 2018 г. самият жалбоподател представя писмото от 13 април 2018 г. в рамките на настоящото производство на основание на член 85, параграф 3 от Процедурния правилник. Едновременно с представянето на това доказателствено искане жалбоподателят взема становище по писмото от 13 април 2018 г., като към исковата си молба представя допълнително писмено изявление, в което доразвива някои въпроси, повдигнати в исковата му молба с оглед на посоченото писмо, както и като въвежда ново основание въз

основа на член 84, параграф 1 от Процедурния правилник. Допустимостта на това допълнително писмено изявление и на новото основание не е оспорена от Комисията. Поради това с настоящото решение тези документи бяха приети за допустими.

103 При тези обстоятелства именно въз основа на обжалваното решение от 26 март 2018 г., допълнено с писмото от 13 април 2018 г., следва да се разгледа дали Комисията е изпълнила задължението си за мотивиране.

104 В това отношение най-напред в обжалваното решение Комисията уведомява жалбоподателя, че неговата оферта за лот № 3 не е класирана сред десетте най-добри оферти, като се има предвид съотношението ѝ качество—цена. В обжалваното решение е включена освен това сравнителна таблица, в която са посочени присъдените на жалбоподателя оценки, тези на първия избран оферент и оценките на последния избран оферент. В таблицата са включени и оценките, присъдени за шестте позиции в раздел „Обща организация и методология“, общата техническа оценка, тежестта на техническата и финансовата оценка и общата оценка.

105 Тази информация вече е давала възможност на жалбоподателя да установи, че неговата оферта е класирана на единадесето място по отношение на финансовата оценка, но че това не е така по отношение на техническата оценка. От това жалбоподателят е могъл да направи извода, че по-високата цена на офертата му в сравнение с офертите на останалите оференти е изиграла решаваща роля за отхвърлянето ѝ. Освен това, знаейки оценките за всяка от позициите при техническото оценяване, жалбоподателят е могъл, макар и непряко, да разбере кои елементи от неговата оферта са получили по-ниски оценки от възлагащия орган.

106 По-нататък, с писмото си от 13 април 2018 г. Комисията е изпратила на жалбоподателя, на първо място, таблица, в която се сравняват получените от него оценки и тези на всеки от десетте избрани оференти относно шестте позиции при техническото оценяване. Въз основа на тази таблица жалбоподателят е могъл да си даде сметка, че от техническа страна офертата му е класирана на единадесето място по отношение на първата позиция „Обща организация и методология“, която е най-важната, доколкото за нея са предвидени 35 точки от 100, и на осмо място по отношение на втората позиция „Ръководен екип: предложени профили“, която е втората най-важна позиция, доколкото за нея са предвидени 25 точки от 100.

107 На второ място, тази таблица, отнасяща се до техническото оценяване на офертите, е допълнена от рубрика с коментари, в която накратко е обобщена позицията на комисията за оценяване за всяка оферта.

108 По-конкретно, по отношение на офертата на жалбоподателя коментарът на комисията за оценяване е следният:

„Добра обща методология за управление — членове на екипа и членове на консорциуми с опит в [рамковите договори] — теоретично представяне на методологията за контрол на качеството — включване на местни експерти — присъствие във всички държави и региони [, но] недостатъчна информация, за да се осигури наличността на експертите — неголям експертен опит, придобит в сектора, у ръководния екип — неясно определени роля, взаимно допълване и добавена стойност на членовете на консорциума“.

109 По този начин коментарът на комисията за оценяване, разглеждан заедно с подробностите относно оценките, присъдени на жалбоподателя, и тези, получени от всеки от оферентите, на които е възложена поръчката, за всяка от позициите при техническото оценяване, дава възможност да се разбере защо Комисията е приела, че офертата на жалбоподателя е по-малко задоволителна от спечелилите оферти. Всъщност в допълнителното си писмено изявление от 26 април 2018 г. самият жалбоподател посочва, че забележките „недостатъчна информация, за

да се осигури наличността на експертите“, и „малък експертен опит, придобит в сектора, у ръководния екип“ „изглежда отговарят“ съответно на позициите „Обща организация и методология“ и „Ръководен екип: предложени профили“.

110 В това отношение следва да се отбележи, че нито един от избраните оференти не е бил предмет на същите критики като отправените от комисията за оценяване по отношение на офертата на жалбоподателя.

111 Първо, както отбелязва жалбоподателят, действително от коментарите, отразяващи позицията на комисията за оценяване, следва че тя е могла да упрекне някои оференти в това, че са предоставили „недостатъчни подробности относно предпазните мерки в случай на неналичност на експертите“ или в „липсата на информация за вътрешния експертен опит“. Тези критики обаче не се отнасят до недостатъчния характер на информацията относно наличността на самите експерти. Второ, що се отнася до критиката „неголям експертен опит, придобит в сектора, у ръководния екип“, отправена към офертата на жалбоподателя, в исковата си молба самият той отбелязва, че „по този въпрос не е направена никаква забележка към другите оференти относно експертния опит на ръководния екип“.

112 Така, противно на твърдяното от жалбоподателя, обстоятелството, че другите оференти също са били предмет на коментари, свързани с отрицателните страни в техните оферти, не може да доведе до непоследователност на мотивите, съдържащи се в писмото от 13 април 2018 г.

113 Следователно жалбоподателят е бил в състояние да разбере, като прочете обжалваното решение и писмото от 13 април 2018 г., мотивите за класирането на офертите от техническа страна. В това отношение, както бе припомнено в точка 95 по-горе, не може да се изисква от възлагащия орган да предостави на оферент, чиято оферта е била отхвърлена, от една страна, освен мотивите за нейното отхвърляне, подробно резюме за начина, по който е отчетена всяка подробност от неговата оферта при нейното оценяване, и от друга страна, при съобщаването на характеристиките и сравнителните предимства на спечелилата оферта — подробен сравнителен анализ на последната и на офертата на отхвърления оферент.

114 Накрая, що се отнася до финансовата оценка на офертите, в писмото от 13 април 2018 г. се съдържа таблица, в която се посочва общата финансова оценка, общата техническа оценка и окончателната оценка на жалбоподателя и на всеки от десетте избрани оференти. Според тази таблица класираният на първо място оферент не е получил общо 100 точки, а 99,36 точки, що се отнася до финансовата оценка на неговата оферта.

115 В това отношение, както подчертава Комисията в писмената си защита, съгласно точка 15.3 от указанията за оферентите общият финансов резултат се изчислява, като се събират четирите резултата след претеглянето им за всяка категория от експерти, посочени в точка 6 по-горе. Тези четири резултата след претеглянето им са получени чрез разделяне на най-ниските цени на цената на въпросната оферта и чрез умножаване на това съотношение по 100. Така при прилагането на тази формула оферент, който е подал най-ниската обща оферта, без да е представил най-ниската оферта за всяка от категориите от експерти, не може да получи обща оценка от 100 точки от общо 100.

116 Следователно жалбоподателят е бил в състояние да предположи, че именно такъв е конкретният случай или, както посочва Комисията, що се отнася до финансовата оценка, класираният на първо място оферент е предложил най-ниските цени за категориите експерт I и III, както и за административния сътрудник, но е предложил вторите поред най-ниски цени по отношение на категорията експерт II. Следователно, тъй като офертата на този оферент не е най-ниската за всяка от четирите категории, той не може да получи общ финансов резултат от 100 точки от общо 100.

117 Тъй като нито един от изтъкнатите от жалбоподателя доводи в подкрепа на третото му основание не е основателен, то трябва да се отхвърли.

[…]

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (девети състав)

реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда Transtec да заплати съдебните разноски, включително възникналите в обезпечителното производство.

Gervasoni Madise da Silva Passos

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 16 май 2019 година.

Подписи